

24. И рече имъ: Тая е моя—та кръвъ на новый—тъ завѣтъ, която ся за мнозина излива ;
25. Истинѫ ви казувамъ, че нѣма вече да пїж отъ плодъ—тъ на лозѣ—тѣ, до онзи день, когато го пїж ново въ царство—то Божие.
26. И като испѣхѫ пѣснъ, излѣзохѫ на Горѣ—тѣ Елеонскѣ.
27. И казува имъ Іисусъ: Синца вы ще ся соблазните въ мене тѣзи нощь ; защото е писано : Ще поразиѣ пастырь—тъ, и ще ся распѣснѣтъ овцы—тъ.
28. Но подиръ въскръсеніе—то си ще вы прѣдварїж въ Галилеѣж.
29. А Петъръ му рече: И всички ако да ся соблазнятъ, азъ обаче не.
30. И казува му Іисусъ: Истинѫ ти казувамъ, че днесъ, тѣзи нощь, прѣди да попѣе пѣтель—тъ дваждь, ты три пѫти ще ся отречешъ отъ мене.
31. А той още повече казуваше: Ако стане нужда и да умрж съ тебе наедно, нѣма да ся отрѣкж отъ тебе. Подобно казувахѫ и всички—тѣ другы.
32. И идуватъ на едно място което ся казуваше Геѳсиманія ; и казува на ученици—тѣ си : Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ помолїж.
33. И зема съсъ себе си Петра и Іакова и Йоанна, и начинъ да ся ужасава и да тѣжи ;
34. И казува имъ: Прискѣрбна е душа—та ми до смърть ; постойте тука, и будни бѣдѣте.
35. И щомъ позаминѫ малко, падиж на земіѣ—тѣ, и моляше ся, ако е възможно да замине отъ него *тойзи* часъ ;
36. И думаше: Авва, Отче ; на тебе е всичко възможно ; замини мя съ тѣзи чашѣ ; но не което азъ ищж, но което ты.
37. Враща ся и намѣрува гы заспалы ; и казува на Петра: Симоне, спиш ли ? не можѣ ли единъ часъ да постоиш буденъ ?
38. Бѣдѣте и молѣте ся, да не бы въ искушеніе да влѣзете ; духъ—тъ е бодръ, а плѣть—та немощна.
39. И пакъ отиде та ся помоли, и рече исто—то слово.